

Nagy Márton beszámolója a Felkai András Ösztöndíj által támogatott programjáról

Ezen a nyáron éltem, tanultam és gyakornokoskodtam Washingtonban a *Széli Kálmán Public Policy Fellowship* és a *The Fund for American Studies* programjainak keretében. Az egész programot átfogó célom egyszerű volt: azért mentem az Egyesült Államokba, hogy megértssem, mitől működik az amerikai föderalizmus, hogy az ott tanultakat hasznosítani tudjam a jövőben az Európai Unióban tervezett karrierem során. A D.C.-ben töltött nyolc hét után bátran állíthatom, hogy elértem a céljaimat.

A két hónapot egyfelől adó- és fiskális politikai gyakornokként töltöttem az *American Legislative Exchange Council*-nél (ALEC). Arthur B. Lafferrel együtt dolgoztam a *Rich States, Poor States* című kiadvány 15. kiadásán, amely az ALEC egyik legfontosabb publikációja. Emellett kutathattam az északnyugati államok elmúlt három évének *state of the state* beszédeit, és adatokat gyűjtöttem a közelmúltban törvénybe iktatott adócsökkentésekről. Ezeket az ALEC egy hamarosan megjelenő kiadványához fogják felhasználni. Az ALEC honlapján az elkövetkező hónapokban várhatóan egy általam készített, az ingatlanadóztatásról szóló blogbejegyzés is megjelenik majd. Végül pedig lehetőségem nyílt arra, hogy segítsek az ALEC 50. éves konferenciájának megszervezésében a floridai Orlandóban. A konferenciánkon közel 1500 ember vett részt, akik állami törvényhozókból és a magánszektor tagjaiból álltak. Sok résztvevővel értékes kapcsolatokat alakítottam ki, és lehetőségem nyílt találkozni Ron DeSantis floridai kormányzóval és Arthur B. Lafferrel is.

Az ALEC-nél töltött idő alatt első kézből szereztem tapasztalatot arról, hogyan áll össze az 50 állam egy szövetségi rendszerré. Emellett felbecsülhetetlen tapasztalatokat szereztem az amerikai munkakultúráról is. Lenyűgöző volt látni, hogy az emberek mindig elszántak, de alázatosak – ezek olyan értékek, amelyeket remélem, hogy a jövőbeli karrierem során is követni fogok tudni.

A gyakornokoskodás mellett a nyár folyamán két órám is volt a George Mason Egyetemen. A Christopher Coyne által tartott *Economic Problems and Public Policies* (ECON309) című kurzusom megerősítette bennem a közgazdaságtan alapelveinek megértését. Richard Boyd *American Political Thought* (GOVT420) című kurzusa pedig ráébresztett az amerikai politikai filozófia összetettségére és paradox természetére. Ez utóbbi kurzus nagyban kiegészítette a *Hungary Foundation* olvasósemináriumait is. Büszkén számolok be róla, hogy az ECON309-re A-t, míg a GOVT420-ra A minus-t kaptam.

A gyakorlaton és a tanórákon kívül számos iskolán kívüli tevékenységet folytattam a TFAS-en keresztül. A *Public Policy & Economics* programsáv számára szervezett vendéglőadások a jelenlegi amerikai politika néhány kulcsfontosságú kérdéskörére világítottak rá, többek között a társadalombiztosítási kötelezettségvállalások hosszútávú finanszírozhatatlanságára és a szólásszabadság fontosságára. A *Braver Angels* által szervezett vitaest során hosszas vitában vettem részt a TFAS többi diákjával a halálbüntetésről. Az amerikai külügyminisztériumban és a Kongresszusi Költségvetési Hivatalban tartott TFAS briefingek értékes információkkal szolgáltak számomra az amerikai kormány belső működéséről. Részt vettem továbbá Tim Scott szenátor irodájában és a *Committee for a Responsible Federal Budget* szervezetnél tartott kiscsoportos iparág-felfedező szemináriumokon, ahol kérdéseket tehettem fel a közszolgálati intézmények mindennapi működésével kapcsolatban is.

A TFAS által nyújtott lehetőségekből azáltal is profitáltam, hogy így részt vehettem a *Free the Facts* - egy vendéglőadó szervezet - nyári rendezvénysorozatán. Ennek keretében részt vettem egy-egy vacsorán Jamie Dimonnal, a *JP Morgan Chase* vezérigazgatójával,

és Francis Haughinnal, a Facebook egykori adattudósával. Ezen kívül felvettem a kapcsolatot Thomas Fodorról, a TFAS alumnusával és a *Free the Facts* magyar származású munkatársával, akit a többi Széll Kálmán-ösztöndíjossal együtt meghívtunk egy vacsorára is.

Ahhoz, hogy a lehető legtöbbet hozzam ki a washingtoni tartózkodásomból, nagyban támaszkodtam a *Hungary Foundation* kapcsolatrendszerére is. A többi Széll Kálmán fellow-val együtt lehetőségem nyílt egy zártkörű beszélgetésre az amerikai magyar nagykövet-helyettessel, így betekintést nyerhettem a magyar diplomácia működésébe. Az IMF ügyvezető igazgatójával, Palotai Dániellel is találkoztam az egyik legfontosabb globális pénzügyi intézmény székhelyén, ahol a világgazdaság aktuális problémáiról és a gazdaságpolitikai karrierhez vezető útról is beszélgettünk. A Móróc Lucával és Dexter Ingrammal az amerikai külügyminisztériumban tartott munkaebéden pedig a globális diplomácia művészetét ismertem meg olyan égető kérdéseken keresztül mint a nemzetközi terrorizmus megfékezése. Végül pedig a Basa Enikővel való találkozások az otthonában és a Kongresszusi Könyvtárban betekintést engedtek az amerikai magyar társadalom múltjába és jelenébe.

A TFAS-es mentorom, Mike Callesen rendkívül értékes emberi kapcsolatnak bizonyult számomra a nyár folyamán. Nemcsak heti rendszerességgel tartottunk személyes találkozókat, hogy szakmai és személyes kérdésekről is beszéljünk, hanem ő kötött össze Tereza Vorlovával is egy informális beszélgetésre, aki az Európai Unió amerikai képviselőjénél dolgozó cseh diplomata.

Ha már az emberi kapcsolatokról tartunk, mind a TFAS-nél, mind az ALEC-nél sok kapcsolatot építettem ki a kor- és munkatársaimmal. Közös elmentünk múzeumokba, szórakozni, és július 4-ét is megünnepeltem egy piknik keretében. Ezek az emberek a jövőben is biztos hídként fognak szolgálni az USA és köztem.

Bár megpróbáltam a fentiekben összeállítani egy átfogó listát a washingtoni tevékenységeimről, vannak dolgok, amelyeket egy ilyen rövid összefoglaló nem tud megragadni. Ezek közé tartozik az a mérhetetlen tisztelet, amelyet ezen a nyáron az amerikai nép iránt éreztem, valamint az a felismerés, hogy az Egyesült Államokban tanultakat felhasználva segíthetem a hazai közösségeimet is - legyen szó a szakkollégiumomról, az egyetememről vagy akár a nemzetemről. Hálás vagyok a Felkai András Alapítványnak, hogy hozzásegített ehhez a lehetőséghez. Hiszem, hogy ez a nyár nem ér itt véget - ez csak a kezdete volt egy sokkal nagyobb utazásnak.

Nagy Márton

Washington, D.C. – Budapest, 2023. augusztus 30.